

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 60:

Forslag til lov om ændring af lov om betalingskort m.v.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 23/10 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Forud for lovens vedtagelse i 1984 var der megen debat, som udtrykte skepsis og usikkerhed hos store dele af befolkningen, men siden loven blev vedtaget, har der til gengæld stort set været ro, og det mener jeg kan tages som udtryk for, at vi med loven og ikke mindst med de tre hovedoverskrifter, frivillighed, overskuelighed og sikkerhed mod misbrug, har ramt rimelig rigtigt set ud fra et brugersynspunkt. Dog synes jeg, det er værd at sige, at spørgsmålet om PIN-kode-sikkerhed gentagne gange har været diskuteret og også fortjener en øget opmærksomhed.

Når jeg taler om ro, så må jeg til gengæld konstatere, at det ikke ligefrem har været kendetegnende for regeringen. Vi har undervejs set udspil fra industriministeren, som på afgørende punkter lagde op til svækkelser af den gældende lov, ja, vi har endda hørt industriministeren udtale, at det bedste nok ville være helt at fjerne loven, og med de minder i erindring må jeg rose ministeren lidt for dette udspil. Det er i hvert fald blevet bedre, de tre hovedoverskrifter fra 1984 er rimelig godt bevaret, og det er fint. Men der er nogle punkter, som jeg mener vi bør diskutere under udvalgsarbejdet.

Med hensyn til hævekortproblematikken har jeg svært ved at se, hvorfor det stadig væk ikke er rimeligt, at brugerne får mulighed for at få at vide, hvilke vilkår der skal opfyldes for at erhverve og anvende kortene, og angående kvitteringskravet er det meget afgørende for os, at vi bevarer overskueligheden for brugerne. Derfor mener jeg, at vi må kigge lidt på de dispensationsønsker, som ministeren giver udtryk for i forslaget.

Det næste er tilføjelsen til § 19, hvor der gives mulighed for at kombinere betalingskort med andre funktioner, ydelser og rabatter. Vi er både meget bekymrede for sikkerheden, hvis der skal knyttes andre funktioner til, og i spørgsmålet om rabatterne, det skal jeg ikke lægge skjul på. Når vi ser på den øvrige lovgivning omkring organiserede rabatter, synes jeg, vi har erfaring for, at det er håbløst at kontrollere, så det er også et punkt, jeg mener vi er nødt til at vende.

Det nye afsnit, som vedrører sikkerhedsproblematikken i forbindelse med PIN-koder osv., hilser vi velkomment. Det er godt og rigtigt, at der er blevet foretaget nogle ændringer.

Så kommer vi til spørgsmålet om home-banking, og her vil jeg godt starte med en dyb beklagelse over, at ministeren har været så træg i optrækket. Jeg anerkender naturligvis, at det er et nyt og et svært overskueligt område, men netop derfor er det så meget mere beklageligt, at ministeren ikke allerede satte udvalgsarbejdet i gang i foråret 1990. Vi kan jo se nu, at resultatet bliver, at den nye og tiltrængte lovgivning først kommer frem i efteråret 1992, og det må i hvert fald være væsentligt at få styr på tingenes tilstand i den mellemliggende fase.

Jeg håber meget, at vi snart kan se resultatet af Forbrugerrådets og Finansrådets samarbejde omkring kodeks for god forretningsskik, men det er vel ikke utænkeligt, at andre kunne finde på at melde sig på banen, før lovgivningen foreligger i 1992-93. Jeg vil minde om de erfaringer, vi havde fra perioden, før betalingskortloven af 1984 trådte i kraft, hvor der var mange, som havde utrolig travlt med at markere sig. Vi må forvente, at det samme vil ske i dag, og for at sikre, at alle overholder god forretningsskik i denne overgangsfase, ønsker vi fra Socialdemokratiets side at få medtaget en klar instruks til forbrugerombudsmanden om at udvise agtpågivenhed i denne sammenhæng.

Til slut skal jeg efterlyse en stillingtagen fra ministeren til problemerne vedrørende omkostningerne for betalingsmodtager. Jeg savner det i lovforslaget, men jeg håber, at vi kan få det på plads under udvalgsarbejdet, for jeg ved, at der er betalingsmodtagere, der føler, at de befinder sig i en urimelig situation i forhold til omkostningbyrden.